

WERICHOVCI * Klub dobré nálady * PRAHA

MINI ZPRAVODAJ 2021/2022

BŘEZEN 2022

Místo úvodníku

☺ Vstupujeme do jarního měsíce, ale ten se zatím moc jarně neprojevuje. Vrací se mrazy, místo kvetoucí přírody kousek od nás vybuchují bomby a místo ptačího zpěvu je slyšet pláč. Ale všimněme si také, že se kolem dějí i nebývalé věci; většina světa se spojila proti agresorovi, napadený národ, od kterého jsme to možná ani nečekali, se projevuje hrdinně a nekompromisně, mnoho dobrovolníků opustilo pohodlí dosavadního stereotypu a angažuje se ve jménu spravedlnosti. Mnozí z našeho okolí pomáhají i finančně. Pojd'te věřit, že to brzy skončí a že to dobře dopadne!

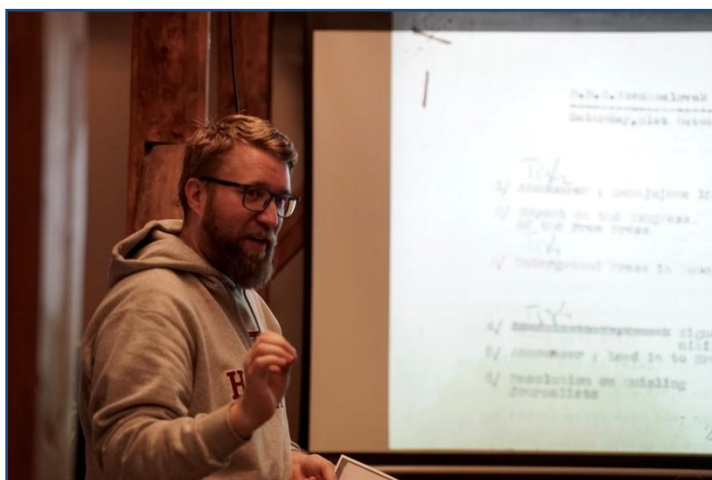
Eva Gutová

Na co se můžeme těšit v březnu

Na pátek 4. března připravili manželé Orlíkovi procházku na jeden z pražských kopečků - na Babu. Sraz je ve 14 hodin dole v metru Hradčanská. Cestou potkáme památný kostelík sv. Matěje (kdy jsme tam byli naposledy?!) a z vrcholu na Babě uvidíme na Troju, Bubeneč a Dejvice. A také na čističku, prý stojí za návštěvu. Uvidíme. A pro účastníky jedna důležitá informace: BABU MÁM JÁ! Eva Gutová

V úterý 15. března od 17.00 h * *Werichovské setkávání u Werichů na půdě* * Další

nahlédnutí do americké minulosti Jana Wericha a Jiřího Voskovce za 2. světové války. Pánové Filip Šír a Martin Mejzr si nás získali už při prvním únorovém setkání, kdy překvapili neznámými a často unikátními dokumenty kolem pobytu a činnosti V+W v Americe. Objevili je v soukromých sbírkách nebo přímo v paměťových institucích jak v ČR, tak i v Americe. Na pořadu některé dokumenty uvidíme na plátně, vždycky doložené zajímavým komentářem. Cenné

jsou také další nalezené parodie na známé texty a Ježkovy melodie, které nahrávali Voskovec s Werichem pro BBC a později pro Hlas Ameriky. Některé z nich si zazpíváme s Pavlem Štědrým a jeho kytarou. Vstupné 80,- Kč, senioři 50,- Kč, Werichovci 30,- Kč.

Ve čtvrtek 24. března bude od 15.30 h schůzka v „pečovatelce“ Centru sociálně-zdravotních služeb, Bendova 5. Zkusíme pozvat hosty z Centra a z Komunitní zahrady. A můžeme si promítnout fotografie z minulých pořadů, například z karnevalu. Další fotografie můžete také nahlédnout na <https://www.zonerama.com/Spata1/156739>.

/Zjistili jsme, že nikdo, ale vůbec nikdo se zatím nepodíval na zoneramu, kterou Milan Špatenka založil proto, aby vám fotografie z našich letitých programů a výletů udělaly radost při vzpomínání./

V pondělí 28. března od 17.30 h v Ústřední knihovně na Mariánském náměstí jsme si s panem Rudolfem Tomšů domluvili slíbený pořad o městě Tachov, jeho historii a kulturních zajímavostech. Uvidíme také tři zajímavé filmy, týkající se tohoto města.

Kdyby nic jiného, tak náměstí tam mají velmi úhledné →

Připravuje se v dubnu

- 5.4.** Werichovské setkávání ve Werichově vile - Jaroslav Ježek prostřednictvím houslí pana profesora Ivana Štrause.
- 11.4.** Pepovi školáci aneb jeden řepský fenomén - vyprávění, promítání fotografií a staršího filmu o Řepích.
- 24.4.** Procházka Kampou s pokoukáním po jejích zajímavostech, se zpíváním a boucháním pytlíků. Povede Pavel Štědrý s kytarou.
- 28.4.** Posezení v „pečovatelce“ - ještě nebylo potvrzeno.

A takový návrh: Bylo by možné zajet na pár dní (čtyři i s cestou) do Velkých Losin, kde jak známo jsou jediné české termální lázně. Ubytování vyzkoušené blízko vlaku i termálního areálu, kromě koupání možnost procházek po okolí, například návštěva památného kostelíka v Žárově nebo Muzeum papíru. Je potřeba, abyste hned zareagovali, pokud byste chtěli jet. Cena za tři noci 1560,- Kč. V penzionu je plně vybavená kuchyně pro přípravu jídla, možnost jídla vedle v samoobslužné jídelně, případně v Pizzerii. Hned naproti je potravinová samoobsluha. Vstupné do termálního bazénu 400,- Kč na dvě hodiny. Mohlo by to být 6.-9. 4. nebo 7.-10. 4.

Takhle jsme se bavili na našem Karnevalu optimistů

Kde bychom se mohli potkat aneb Pozvánky

PORTHEIMKA * 6. března v 17 hodin jsme zváni do **Musea skla PORTHEIMKA**, Štefánikova 12. Bude to poslední příležitost se tam podívat, protože **Museum skla** končí svoji činnost. Závěrečná slova pronesou **Jiří Pospíšil** - předseda správní rady **Musea Kampa** a **Helena Koenigsmarková**, ředitelka **Umělecko-průmyslového musea** a **Lukáš Herold**, místostarosta **Prahy 5**. Přichází prý čeká happening **Skleněná zeď**. / 😊 **Pojďme se tam sejít!** /

U MINUTY * 8.3. od 15 hodin * **Vrát'a Ebr** pozval básníka **Františka Novotného** a televizní moderátorku **Lenny Trčkovou**. Hudební doprovod obstará **Pavel Štědrý**.

KAVÁRNA U SVATÉ LUDMILY * 31. 3. Velká autogramiáda s Vráťou Ebrem bude v **Kavárně U Svaté Ludmily** – **Francouzská 1, Praha 2** – vchod z náměstí **Míru**, ve **čtvrtek 31. 3. 2022** odpoledne od **14 do 18 hodin**. Seznam podepisujících cca **70 účastníků** a další bližší informace budou v **Ebrovinách třesky plesky**.

MALÁ SCÉNA DIVADLA ABC * 26.3. v 15 h * **Přemysl Rut** a písničky **Červené sedmy**. Vstupenky v pokladně divadla.

Semafor a Jiří Suchý

25. února měla být v **Semaforu** premiéra už **tříkrát odložené** hry **Nižní Novgorod**, ale byla odložena počtvrté s prohlášením: *„My, co pamatujeme bratrskou pomoc, které se nám dostalo v srpnu 1968, jsme se rozhodli počínaje 25. únorem 2022 nahradit naši komedii Nižní Novgorod improvizovaným pořadem, který jsme nazvali Tulipán vadne.*

Premiéra se koná, ale jinak, než jsme zamýšleli. Divadlo Semafor.“

😊 **„Nejpodivnější premiéra v Semaforu“**. Pod tímto názvem vyšla v **Právu 26. 2.** recenze **Radky Hrdinové**. Kromě jiného v ní píše:

S tímhle titulem má prostě **Suchý** smůlu. Návrat ke hře, která měla premiéru v roce **1992** a kterou **razantně přepsal**, během posledních tří let několikrát, **zkomplikoval covid**. A když už se zdálo, že premiéře **nemůže nic zabránit**, přišla **Putinova agrese vůči Ukrajině** a titul přestal být aktuální.

„On si prostě klidně rozpoutal válku a vůbec ho nezajímalo, že máme premiéru,“ řekl **Suchý** na úvod večera a s humorem jemu vlastním tak odlehčil tíhu, **spočívající na prknech**, jež rámovaly portály **příznačně nasvícené modře a žlutě**.

„V době, kdy tam umírají lidé, nemůžeme tady tančit kozáčka,“ vysvětlil **lakonicky změnu Jiří Suchý**, podle něhož **za všechno můžou covid a Putin**.

... Přesto se večer uskutečnil a ve výsledku přinesl víc, než by za dané situace dokázala premiéra **muzikálu Nižní Novgorod**. Stal se setkáním **duševně spřízněných lidí**, kteří stejně jako **solidaritě s Ukrajinou** vyjadřovali i **solidaritě s umělci na jevišti**, kde se **horečně improvizovalo**, ale všichni hráli **takzvaně do roztrhání těla**, a to **skvěle**.

Už v první písni s **válečnou tematikou** **Jó to jsem ještě žil se k Jiřímu Suchému** přidal **spontánně celý sál** a spolu s ním si **pobrukoval i následující Tulipán**, který dal večeru **název**.

O **Nižní Novgorod** nakonec **diváci nepřišli**, dostalo se jim **hojně ukázek dialogů i písniček z pera Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka**. A navíc i od party **swingařů**, které **Suchý nově do příběhu zapojil**.

☺ 28. února dostali premiéroví účastníci tohoto představení od pana Suchého psaní:

24.2.2022 vyjádřilo naše divadlo svůj postoj k ruské agresi tím, že zrušilo premiéru a následné reprízy muzikálu Nižní Novgorod. Toho dne začaly přípravy na náhradní improvizovaný program, nazvaný Tulipán vadne.

25.2.2022 v poledne oznámila protagonistka náhradního programu Jitka Molavcová náhlé zhoršení své nemoci. Nám zbývalo k sestavení a přípravě nového programu jen pár hodin.

Toto psaní posílám Vám, účastníkům naší premiéry-nepremiéry. Místo Novgorodu jsme Vám nabídli něco, co jsme nazvali *Tulipán vadne*. Mohlo se to jmenovati Komédie plná omylů, kdyby tento název už neexistoval. (Shakespeare: *The Comedy of Errors*.)

Vlídlost, se kterou diváci naši comedy přijali, mě překvapila a dojala. Zavanulo z ní totiž pochopení pro naše zoufalé počínání a já chci touto cestou poděkovat všem, kteří náš večer přijali tak, jak jsme doufali, že bude přijat. A těm, které jsme zklamali, vzkazuju, že je chápu. Pravdu mají ti i oni. Ale mám-li být upřímný... - ale ne, raději nebudu.

Anebo jo. Ty kladné ohlasy jsou mi bližší, i když jsem si říkal, že jsou třeba jen aktem útěchy. Ale když jsem je viděl zveřejněné ve sdělovacích prostředcích, připustil jsem, že jsou nejspíš upřímné. Že zkrátka máme diváky, kteří chápou rozdíl mezi perfektností (již byl náš večer prost), a mezi schopností našeho divadla poutat k sobě sympatie těch, kteří cítí, že smysl Semaforu leží jinde. A kteří dokonce vědí kde. Což prozrazovat nebudu, na to si musí každý přijít sám.

Samozřejmě že perfektnost naší práce je žádoucí a věřím, že muzikál Nižní Novgorod jí příliš vzdálen není, ale večer, který ho měl nahradit, se prostě vysmekl našim možnostem. A tak těm, kdož jsou nám nakloněni, jsme vlastně poskytli možnost radovat se z toho, jak chvílemi neobratně a chvílemi úspěšně bojujeme s nepřízní situace, do níž jsme nedobrovolně zabředli. Pro takové diváky je radost hrát.

Na nemocnou partnerku jsem myslel po celou tu dobu, kdy jsem se snažil improvizací nahradit její absenci a moc mi to nešlo. A už v průběhu večera jsem pochopil, že jako scénarista jsem dokonale selhal, když jsem do rychle spíchnutého bodového seznamu fragmentů naší hry pečlivě sepsal hercům, čím mají svůj výstup začít, ale opomněl jsem napsat, čím mají skončit. A pak, ve vzniklém chaosu, jsem poskakoval po jevišti jako raněné ptáče a pokoušel jsem se zachraňovat, co se dá. Ale diváci se smáli. A já cítil, že to nebyl výsměch, ale že to byl přátelský smích, jaký se dostaví, když - dejme tomu - Váš dobrý kamarád cestou na ples šlápne ve vypůjčených lakýrkách do čehosi.

Přiznávám se, že chvílemi jsem se bavil i já. A tak ještě jednou: Děkuju všem, kdož pro nás našli pochopení a těm, kteří ho nenašli, vzkazuju, že se na ně nehněvám.

S úctou a s přátelským pozdravem Jiří S u c h ý .

A naše odpověď

Myslela jsem, že účastníci večera 25. února naopak už na místě vyjadřovali panu Suchému obdiv a poděkování za mimořádný zážitek, protože, jak sám říkal, bylo to jako setkání přátel nebo spřízněných duší. To bychom při "normálním" Novgorodu nezažili. Ten večer nás naplnil i pocitem jakéhosi zadostiučinění, jak jsme to Putinovi natřeli. Kromě toho jsme si nebývale užili pana Suchého, víc než kdy jindy, protože

musel slovně pospojovat jednotlivé kousky programu, který se mu podařilo během odpoledne dát dohromady. A jistě si umíte představit, že neveselé to nebylo. Tak aspoň to cítí naše spřízněné duše, jak jsme si s pár přáteli na místě potvrzovali.

Tak držíme Semaforu obvyklé palce, a teď navíc také Ukrajině, protože s jejím vítězstvím přijde naděje, že se konečně jednou ta premiéra Nižního Novgorodu uskuteční.

Eva Gutová

A jeden případný fejeton Karla Čapka

SLYŠEL JSEM, ŽE

Slyšel jsem to od jednoho vyššího státního úředníka, kterého nesmím jmenovat. Slyšel jsem to z míst nejlépe zpravených. Říkal mi to jeden známý, který k takovým věcem má přístup. Mám to z nejlepšího pramene. Je to úřední tajemství, ale mně to řekl jeden pán, se kterým jsem jel ve vlaku do Vlachova Březí. A tak dále. Tu či onu z těch vět můžete slyšet v téměř každém československém politickém hovoru, pokud se odehrává mezi pány v límečku; lid bez límce a kravaty se ve svých politických názorech obyčejně obejde bez oněch vyšších a nejlépe informovaných autorit. A po takovém "slyšel jsem" následuje nějaké hlubší politické tajemství, například že ten a ten ministr si koupil zámek na měsíci, že ten či onen ouřada má 999 miliónů platu, že pro Pražský hrad bylo ze státních peněz zakoupeno tři sta třicet stříbrných stříkaček, nebo něco tomu podobného. Nikdy se neříká "slyšel jsem z nejlepšího pramene, že panuje veliká nezaměstnanost a bída" nebo "je to úřední tajemství, ale mně to řekl jeden vysoký státní úředník, že se v úřadech potají a horečně pracuje na racionalizaci úřední práce". Žádné toho druhu tajemství nevychází z míst nejlépe zpravených, nýbrž toliko věci důvěrné a takové, které podporují oblíbený československý politický názor, že všechno je lumpárna, že nevěřme nikomu na světě širém a že to republika nevydrží. Jen si vzpomeňte,

kolikrát jste už ve svém okruhu slyšeli, že někdo něco z nejlepšího pramene slyšel, a jaké věci to byly.

Ta zvláštní československá záliba něco pod pečeti tajemství slyšet a dát to zase dál je do jisté míry patrně přežitek válečného zpravodajství. Tehdy kolovaly ústním podáním zprávy, které v novinách nebyly, protože v novinách být nesměly. Ostatně většinou ani nebyly pravdivé, byly tendenční a zveličované - ale my je nemohli kontrolovat právě proto, že noviny měly náhubek tak neúprosný. V tom byla historická pitomost válečné cenzury: že znemožnila jakoukoliv kontrolu, a tím dala místo divokým pověstem a nekritickému povídání. Kus toho romantického, spikleneckého zpravodajství v nás zůstal dodnes; nestačí nám, co je v novinách, chceme se dovídat víc a věci skrytější, vem je kde vem.

Neříkám, že dnes najdeme v novinách všechno - v jen jedněch novinách jistě ne; ale celkem - s několika výjimkami a za jistých kautel - mohou psát noviny o čemkoliv; přesně řečeno bývá v nich toho dokonce víc, než je poctivě pravda. Nuže, má-li vedle té nepřeborné hromady zpráv a polozpráv, slechů, pověstí, insinucí, klepů a omylů, která se úhrnem jmenuje tisk, být ještě nějaké ústní podání, - to už to ústní podání musí vypadat, to už se toho musí nabrat hodně plná huba, to už musí být tak silné, že se i nejméně ostýchavé noviny stydí to otisknout! Ano, jsou to ty nejposlednější splašky

politického nádobíčka; ale i z nich se skládá takzvané veřejné mínění.

Slyšel jsem to od vysokého státního úředníka. Nikdy se neříká "slyšel jsem to od ministerského rady Paprtála, od komisaře Mastikulky, od úředního sluhy Jarolíma Pokorného". Slechy vždycky mají původ zastřený a bezejmenný. Vždycky je to nejlepší pramen, ale bez udání místa. To už patří k přírodopisu pověstí: že jejich začátek je zahalen tajemstvím. Patří to i k jejich poutavosti: kdybychom řekli, že jsme to četli v novinách, budou mít naši posluchači trapný dojem, že jim povídáme něco starého a známého. Ale pozor: neznámý pán je osobnost vždycky podezřelá, jak

víme ze soudní praxe. Pán, kterého nemůžeme identifikovat, je ipso facto subjekt nevěrohodný a nepatří do diskuse. Řekne-li vám někdo, že to a to slyšel od osobnosti, kterou nemůže jmenovat, pak buď to slyšel jako tajemství, které není oprávněn říkat dál, nebo má ona nejmenovaná osobnost zájem na tom, pouštět něco anonymně do světa; obojí případ není ani pěkný, ani spolehlivý. Kus naší politické a veřejné mizérie je v tom, že tolik lidí sbírá své názory a zkušenosti ušima a ne očima. Trochu méně slyšet a trochu víc vědět: to by posloužilo nejlíp našemu veřejnému mínění.

Lidové noviny 19. 1. 1932

Na odlehčení něco z dnešního twitteru:

Jiří Pospíšil: Padá rubl, něco si přeji!

Pavel Selinger: Za každé sprosté slovo dávám synkům pade do kasičky. Za poslední 4 dny jsem kvůli tomu skrčkovi skoro na mizině.

TO BYSTE SE DIVIL, DOKTĚRE, CO VŠECHNO SE DĚJE VE SVĚTĚ MÝM JMÉNEM .

